P.III.1815

Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

1. Februarie 1941

Nr. II./3.

P.122739

Cuprinsul:

1. Până și dictatul dela Versailles a fost folosit de jidani, pentru a comite înșălătorii în stil mare față de poporul german.

2. Jidanii părăsesc Elveția.

3. Profitorul de război Léon Blum.

4. Cum încercară emigranții jidani din Germania să obțină prin fraudă cetățenia elvețiană.

5. Jidanii din România agită subsersiv împotriva statului român.

6. Jidanii din Olanda obligați să facă declarații.

7. Interzis pentru jidani!

8. Purificarea de jidani a ziaralui "Pester Lloyd".

9. In Suedia s'a cerut interzicerea căsătoriilor fictive cu jidani.

10. Jidanii îl sărbătoresc pe Churchill ca pe eliberatorul lor.

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentul:
Pe jumătate an
Pe un an
(sau contravaloarea)
A se menţiona ediţia în dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H. Frankfurt am Main

sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Міровая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

Până şi dictatul dela Versailles a fost folosit de jidani pentru a comite înşelătorii în stil mare faţă de poporul german.

Când după războiul mondial, în 1919, se hotărâse prin dictatul dela Versailles sclavizarea Germaniei, nu exista în lumea întreagă om drept, care să nu fi avut sentimentĕ de compătimire pentru poporul german. Acela cari nu avea idei preconcepute şi care nu privea Germania cu ură, trebuia să-şi dea seamă, că după patru ani de luptă eroică împotriva unei lumi de duşmani, Germania a depus armele numai având încredere în cele 14 puncte ale Preşedintelui Wilson, fiind însă amarnic înşelată de aliaţi.

Lumea neutrală stătea atunci emoţionată în faţa eroismului german, manifestând revoltă pentru tratamentul, căruia îi era supusă Germania.

In acele ceasuri, când istoria lumii se părea că îşi reţine suflarea, din întunerec şi-au făcut apariţia cioclii jidani, pentru a se îmbogaţi pe seama poporului german, care nu se putea apăra. Cu cruzimea rece a criminalilor de meserie, jidanii se foloseau de tratatul dela Versailles, pentru a fura prin manevre josnice şi frauduloase poporul german de puţinul ce-i mai lăsaseră aliaţii.

In revista parisiană "L'Illustration" din 21 Decemvrie 1940, francezul Jacques de Lésdain descrie într'un articol mai lung manevrele frauduloase ale jidanilor. Din acest articol spicuim următoarele:

Cele două articole 296, privitor la "datorii" (şi anexă) şi 297 despre "bunuri, drepturi şi interese" (şi anexă) ale tratatului dela Versailles au fost speculate de jidani "pentru cea mai mare înşălăciune a tuturor timpurilor."

In contradicţie cu convenţia dela Haga despre protecţia în timp de război a proprietăţii particulare, dictatul dela Versailles stabili, că toate creanţele germane din străinătate, cari se ridicau la aproximativ 8 miliarde franci aur, să fie confiscate. Urmările cari rezultau din această violare de drepturi trebuiau reglementate în Reich prin "Biroul de Compensaţii" şi în Franţa prin "Office des biens et intérêts privés". Toate proprietăţile germane din Franţa trebuiau predate celui din urmă.

In schimb cetăţenii germani trebuiau să-şi îndeplinească obligaţiile faţă de creditorii lor francezi la paritatea de valută dela sfârşitul lunei Iunie 1914 şi cu dobânda anuală de 5%. Şi aceste transacţiuni se efectuau de cele două oficii din Paris şi Berlin.

Francezul, care avea o creanţă la un german, mergea la "Office des biens et intérêts privés" unde completa un formular cu toate datele necesare cu privire la natura creanţelor sale. Formularul acesta pleca la "Biroul de Compensaţii" din Berlin, care la rândul său înştiinţa pe debitor. In cazurile când o creanţă era contestată, cazul era supus unui arbitraj mixt. Când însă creanţa era recunoscută, aceasta se comunica oficiului francez, care achita suma din fondurile germane confiscate în Franţa. Germanul datornic trebuia să verse datoria sa în mărci germane "Biroului de compensaţii".

Atunci când un german avea o creanţă la un francez, acesta trebuia să verse suma respectivă oficiului francez, care însă o reţinea, lăsând în seama "Biroului de Compensaţii" să mulţumească pe creditorul german. In celelalte ţările asociate aliaţilor se proceda corespunzător.

Manevrele, pe cari le proiectau jidanii, începeau să se schiţeze în curând. Inainte de încheierea păcii se înfiinţă sub patronatul lui "Alliance Israelite

Universelle" un "Comitet pentru apărarea intereselor jidovești la formularea și exploatarea (!!!) dispozițiunilor economice și financiare ale Tratatului dela Versailles și ale altor tratate." Acest comitet, care a funcționat dela 1918 până la 1925, este o dovadă în plus pentru influența importantă, pe care iudaismul a exercitat-o cu ocazia încheierii Tratatului dela Versailles. Trebue menționată și expresia "exploatare" (exploatation), care este tipică pentru adevăratele intenții ale iudaismului, a cărui aviditate de bani este bine cunoscută. Intrebuințând această expresie, iudaismul și-a arătat adevărata față. In timp ce Europa întreagă sângera încă din mii de răni și moartea secerase timp de peste 4 ani de zile pe cei mai buni fii ai popoarelor și în timp ce milioane de soldați viteji ai tuturor neamurilor rămâneseră pe câmpurile de bătălie și mizeria și disperarea îngenunchia popoare întregi, poporul criminal al jidanilor, cu răceală și aviditate nu se gândea la nimic altceva decât la exploatarea poporului german, greu încercat, însângerat și înșelat.

Aici vedem caracterul jidovesc în toată răceala și cruzima sa. Mijloacele de cari se serveau jidanii pentru a trece în faptă spolierea poporului german, sunt demne de această națiune de criminali. Ele se numesc: înșălătorie ordinară și fals rafinat.

Faptul că "Office des biens et intérêts privés" îi plătea creditorului francez creanța sa în moment ce aceasta era recunoscută de un debitor german, oferi jidanilor ocazia de a comite înșălătorii în stilul cel mai mare. Procedeul era următorul:

Pe sub mână, un jidan care locuia la Paris se punea în legătură cu un prieten de afaceri jidan, o rudă sau un alt jidan oarecare din Berlin. Jidanul din Paris anunța pe urmă la "Office des biens et intérêts privés" o creanță fictivă față de complicele său jidan din Germania. Acesta se grăbi să recunoască datoria. In timp ce jidanul din Germania, plătea acum "datoria" sa "Biroului de Compensații" în mărci hârtie devalorizate, jidanul din Paris își primea "creanța" în franci aur.

Aceste înșălătorii ale jidanilor au mers atât de departe, încât la intrarea în vigoare a planului Young, "Office des biens et intérêts privés", care încasase multe miliarde de franci, nu dispunea decât de sume infime. Restul îl împărțiseră întreolaltă înșelătorii jidani din Franța și Germania, în ale căror buzunare fără fund dispăruse o mare parte din averile particulare germane din Franța, cari fuseseră dobândite prin hărnicie și o munca de mulți ani.

In celelalte țări asociate aliaților s'a procedat după aceeași rețetă ca în Franța. Se poate ușor evalua de ce sume au fost înșelate atât Germania, cât însă și statele victorioase.

Articolele 296 și 297 ale dictatului dela Versailles, cari își băteau joc pur și simplu de dreptul internațional, le-au oferit jidanilor posibilitatea binevenită de a trece în faptă înșelătoriile lor.

Până acum însă nu ne-am ocupat decât de una din laturile acțiunii jidanilor. In Germania s'a jucat actul al doilea, cu ținta de a ruina industria germană în favoarea băncilor jidovești, atot puternice în republica dela Weimar.

Dupăcum am mai spus, în conformitate cu tratatul dela Versailles, întreg traficul de plăți dintre Franța și Germania trebuia să treacă peste "Office des biens et intérêts privés" din Paris și "Biroul de Compenzații" din Berlin. Un francez care d. ex. cumpăra cărbuni dela o mină germană, trebuia să verse suma respectivă oficiului din Paris. "Biroul de Compenzații" trebuia să-i plătească proprietarului minei de cărbuni germane suma respectivă în franci francezi. In schimb debitorul german trebuia să-i plătească creditorului francez

suma datorată în valută franceză, vărsând-o în franci francezi "Biroului de Compenzații".

Situația era acum astfel, că de regulă creditorii germani față de Franța și ceilalți aliați, erau industriași, în timp ce debitorii germani erau în primul rând băncile jidovești. Acestea ar fi trebuit să predea toate stocurile lor de devize "Biroului de Compenzații", pentru a fi întrebuințate pentru plățile necesităților industriei.

Pentru reglementarea acestei chestiuni s'a instituit la Berlin o comisiune parlamentară, care — dupăcum nu era posibil altfel în republica dela Weimar — stătea sub președenția banchierului jidan Mendelsohn. Jidanul acesta urmărea natural numai ținta, ca băncile jidovești să fie scutite de obligația de a-și vărsa datoriile față de aliați în devize. Deoarece sub republica dela Weimar jidanii erau în Germania atot puternici, Mendelsohn a reușit să strecoare o lege, prin care debitorii germani ai aliaților (în primul rând deci băncile jidovești) își puteau plăti datoriile în mărci de hârtie "Biroului de Compenzații", în timp ce creditorii germani (în primul rând deci proprietarii de întreprinderi industriale) își primeau deasemenea creanțele dela "Biroul de Compenzatii" în mărci de hârtie.

In modul acesta băncile jidovești au scăpat de datoriile lor față de aliați plătindu-le în mărci de hârtie — în cele mai multe cazuri aceste datorii proveniau din acțiuni și oblgațiuni franceze și engleze depuse la aceste bănci — în timp ce proprietarii de mine și industriașii germani primeau pentru livrările lor de mărfuri aliaților, în locul devizelor străine la cari aveau drept, valută germană mai mult sau mai puțin devalorizată.

Cu aceste manipulațiuni caracteristice pentru jidani, băncile jidovești făceau în dauna industriei germane, afaceri uriașe. Nu destul că scăpau prin plăți în mărci hârtie de datoriile lor externe, ei puneau mâna pe foarte valoroase stocuri de devize, cari nu le aparțineau. Totodată ei măreau din ce în ce dependența de ele a industriei și economiei germane, așezându-le pe fundamentul nesigur al mărcii hârtie, care din ce în ce pierdea mai mult din valoarea ei. In timpul ce valuta germană se apropia de prăbușirea ei și în timp ce sarcinile grele ale dictatului dela Versailles sugrumau tot mai mult poporul german, sărăcindu-l complect, cu manipulațiunile lor frauduloase, băncile jidovești adunau în casele lor de fier stocuri din ce în ce mai mari de aur și de devize, cari nu însemnau decât dominația absolută și fără margini a banului jidovesc în Germania.

Cel care trebuia să îndure toate suferințele rezultate din manevrele frauduloase ale jidanilor, era poporul german, care le plătea cu avuția sa națională și cu sudoarea trudei sale de toate zilele.

Ne-am ocupat atât de larg cu înșălătoriile inscenate de jidani cu ajutorul dictatului dela Versailles, pentru a demonstra la mâna acestui exemplu toată depravarea jidanilor. Cu o iscusință diabolica, jidanii au știut să înglobeze în dictatul dela Versailles anumite articole, pe cari le-au exploatat pe urmă pentru îmbogățirea lor cu metode dintre cele mai lipsite de scrupule. Ei nu s'au dat înapoi să se atingă de un popor îngenunchiat după o luptă vitează de peste patru ani, în cursul căreia a făcut nenumărate fapte de bravură, care la sfârșitul războiului a fost înșelat în modul cel mai mișelesc de inamicii săi, și l-au furat cu manipulațiunile lor frauduloase de ce mai avea.

Nu numai Germania, dar și celelalte popoare vor înțelege, că între ele și poporul jidan nu este posibilă o comunitate de viață. Și ele, la fel ca Germania, vor trebui să rezolve problema jidanilor la ele acasă, pentru a nu pieri.

(Serviciul-Mondial)

— 2 —

Jidanii părăsesc Elveţia.

Atunci, când în 1939 Anglia şi Franţa au declarat Germaniei războiul, şi Elveţia a declarat mobilizarea generală. Cu toate că evenimentele militare arătară în scurt timp că o totală mobilizare a Elveţiei nu era cu nimic justificată, bărbaţii apţi pentru serviciul militar au fost totuşi menţinuţi sub arme aceasta şi după învingerea şi prăbuşirea militară a Franţei, în Iunie 1940.

Este natural că o mobilizare generală de o durată atât de lungă să fie pentru o ţară mică, cum este Elveţia, un lucru foarte costisitor. In curând Elveţia s'a văzut nevoită să mărească impozitele şi taxele speciale ale ţării, pregătind noui urcări ale impozitelor.

Aceste perspective pentru viitor au provocat un adevărat exod al proprietarilor de capitaluri. Printre aceştia se aflau înainte de toate numeroşi jidani, cari ani de zile erau stabiliţi în Elveţia, unde şi-au dobândit şi cea mai mare parte din averile lor. Astăzi jidanii caută să-şi transfere averile în Statele Unite sau în America de Sud.

Deoarece acest exod al capitalului a provocat în opinia publică elveţiană o mare revoltă, Consiliul Federal a hotărât impunerea unei contribuţii speciale pentru armata elveţiană, pe care trebue să o plătească în viitor toţi emigranţii. Toate averile emigranţilor, cari sunt transportate peste graniţa, cad sub această nouă impunere, care se ridică la 5% la averi între 50 000 şi 350 000 franci elveţieni. La averi peste o jumătate de milion franci elveţieni, impunerea se ridică până la 12,5%. Hotărârea Consiliului Federal intră în vigoare retroactiv. cuprinzând şi pe toţi aceia, cari au emigrat dela data de 31. August 1939. Averile rămase încă în Elveţia ale acestor emigranţi, vor servi pentru asigurarea impozitului special pentru armată.

Exodul capitalului jidovesc din Elveţia aruncă o lumină semnificativă asupra ţinutei jidanilor. Jidanii şi francmasonii, cari sunt în raporturi de strânsă colaborare cu ei, au fost aceia cari propagau necesitatea unei mobilizări a Elveţiei, nutrind de sigur speranţa tainică că într'o bună zi şi Elveţia să fie târâtă în război împotriva Germaniei. In momentul însă, când trebuiau şi ei să contribue la acoperirea uriaşelor cheltueli necesare pentru întreţinerea armatei elveţiene, ei se grăbesc să plece în străinătate cu banii lor dobândiţi în Elveţia, lăsând ţara suptă de impozite în voia sorţii. Elveţienii să vadă singuri cum să se descurce din supa pe care i-au pregătit-o jidanii şi uneltele lor! Capitaliştii jidani însă îşi vor investi banii, poate chiar cu câştig, în Statele Unite sau în America de Sud. Când îi va vedea şi poporul elveţian pe duşmanii săi adevăraţi?

(Serviciul-Mondial)

— 3 —

Profitorul de război Léon Blum.

Cunoscutul ziar francez "Le Matin" a relatat de curând câteva trucuri şi machinaţiuni tipice pentru spiritul afacerist al jidanilor, ocupându-se de escrocheriile jidanului Léon Blum. Este semnificativ pentru jidanul acesta, că a speculat momentul când era Primministru al Franţei pe vremea frontului popular actualul război, pentru a se îmbogăţi personal.

După ziarul "Le Matin", sub guvernul frontului popular a fost înfiinţată o societate metalurgică cu un capital social de 50 000 franci. Imediat după începerea actualului război, Léon Blum a ştiut să impună că societatea sa să fie angajată pentru fabricarea armamentului. Capitalul societăţii a fost mărit mai întâi la 2 milioane şi jumătate de franci, iar după patru săptămâni la 7 milioane şi jumătate. Ca director al societăţii a fost instalat un prieten personal al lui Léon Blum, natural tot un jidan. Léon Blum a obţinut că societatea sa să fie primită în rândurile societăţilor cari trebuiau să fie preluate de stat. Prietenul său jidan, directorul fabricei primi o remuneraţie unică de 2 milioane şi jumătate de franci, cu toate că în urma desfăşurării evenimentelor în anul 1940, societatea nici nu a mai fost etatizată.

Ziarul "Matin" declară mai departe, că materialul de război fabricat la întreprinderea lui Léon Blum, era de calitate inferioară. Cu toate că exista un control, care a şi refuzat 50% din fabricatele uzinei deoarece nu erau bune, totuşi după ce au trecut la control, şi materialele refuzate au fost amestecate cu materialul recepţionat. Această infamă escrocherie a societăţii metalurgice a lui Léon Blum a costat viaţa multor soldaţi francezi. De-abia acum, după ce o comisie specială a fost însărcinată cu cercetarea cazului, atenţia publică a fost îndreptată asupra acestei veroase afaceri. Afară de aceste machinaţiuni, comisiunea de cercetări a constatat şi falsuri în bilanţul societăţii, cât şi tăinuirea câştigului. In fabrica de mai sus se aflau depozitate şi mari cantităţi de materii prime, în special aluminiu dur. Totuşi fabrica nu lucra aşa cum trebuia, deoarece directorul fabricei respingea comenzile principial, lucrând numai cu 30 muncitori, cu toate că putea ocupa câteva mii. Rezervele de materii prime au fost vândute pe sub mână sau furate. Directorul jidan al fabricei, îi aţâţa necontenit pe muncitori, mărindu-le nemulţumirea.

Se ştie că jidanul Léon Blum a fost unul dintre cei mai înverşunaţi agitatori de război ai Franţei. De ani de zile el a pregătit terenul în vederea declanşării unui război. Când în fine, în Septemvrie 1939, războiul a devenit fapt împlinit, jidanul Léon Blum a folosit această ocazie pentru a participa ca profitor fraudulos de război, la diferite afaceri veroase, procedând după exemplul tipic al societăţilor jidoveşti din timpul războiului mondial, a căror activitate criminală este bine cunoscută în Germania.

Când un creştin se ocupă cu gândul la război, el o face în primul rând sub impresia momentului de luptă şi a participării sale la această luptă. Când însă se gândeşte la război un jidan, el o face din prizma câştigurilor pe cari eventual l-ar putea înregistra, gândindu-se în primul rând la îmbogăţirea sa persoanlă.

Mentalitatea jidanilor faţă de război a manifestat-o cel mai tipic ziaristul jidan Isaak Marcosson, care a declarat într'o cuvântare ţinută la un banchet al lui "American Luncheon Club" următoarele:

"Războiul este o gigantică întreprindere comercială, la care marfa negociată nu este vre-un patent de aparate de ras, nu sunt săpunuri sau pantaloni, ci sânge şi viaţă. Tot globul a fost inundat cu povestiri de eroism în război. Dar eroismul acesta a fost în războiul mondial lucrul cel mai obişnuit. Cel mai frumos la acest război a fost organizarea afacerii."

Manipulaţiunile frauduloase ale jidanului Léon Blum şi îmbogăţirea sa lipsită de scurpule prin livrări de materiale de război de calitate inferioară, au costat viaţa multor soldaţi francezi. Să sperăm că poporul francez va trage de aci consecinţele necesare, trăgând cum se cuvine la răspundere pe criminalul şi profitorul de război Léon Blum.

(Serviciul-Mondial)

Cum încearcă emigranţii jidani din Germania să obţină prin fraudă cetăţenia elveţiană.

In 1938 au dispărut din Berlin fraţii jidani Wallach şi jidanul Löwenberg, cari s'au pus pe ei şi averile lor în siguranţă în Elveţia. Pentru a reduce pe cât posibil riscurile lor, jidanii aceştia au încercat să obţină cetăţenia elveţiană. Pentru aceasta, ei s'au adresat avocatului Zürn din Chur în Graubünden, cu care au născocit o învârteală tipic jidovească.

Intr'o bună zi primarul satului mic Valzeina din Prätgau, un ţăran simplu, primi o scrisoare din partea avocatului Zürn din Chur. Se întâmplase o minune, aşa cum se întâmplă numai în romane sau pe ecranele cinematografelor. Acum câteva secole, declară Zürn patetic în scrisoarea sa, trăia la Valzeina un arogant ţăran cu numele Walli. Acesta ar fi emigrat în Germania, stabilindu-se la Berlin, unde ar fi strâns o avere uriaşă şi ar fi adoptat numele de Wallach. Unul dintre urmaşii săi, care deasemenea poartă numele de Wallach, ar vrea acum să redobândească cetăţenia strămoşului său. In plus, acest domn Wallach ar fi dispus să doneze comunei pentru scopuri filantropice suma de 50000 franci.

Asemănător ar fi cazul unui domn Löwenberg — continuă Zürn — care după toate probabilităţile s'ar trage din renumita familie Löwenberg, al cărei castel cu acelaş nume ar mai sta lângă Schleuis. Şi acesta ar fi dispus să facă o donaţie de 50000 franci. In fine ar mai fi şi un frate al domnului Wallach, care şi el ar avea dorinţa arzătoare de a se întoarce în "patria" sa, fiind deasemenea dispus să facă o donaţie caritabilă de 50000 franci. 150000 franci pentru recunoaşterea dreptului de cetăţenie, care după declaraţiile avocatului nicio-dată nu fusese pierdut . . . bietului ţăran dela munte nici nu-i venea să creadă!

Natural declaraţiile avocatului şi datele sale istorice nu au fost puse măcar la îndoială. Cei 150000 franci au fost plătiţi şi primiţi şi încetăţenirea domnilor Wallach şi Löwenberg în "patria lor din Alpi" a devenit realitate, până când deodată . . . . bomba explodă. Aceasta a avut loc în momentul când trebuiau să se împartă cei 150000 franci. Banii se repartizau diferitelor case de folos obştesc. Din nefericire însă conducătorul asistenţei locale a săracilor avu impresia de a fi fost nedreptăţit şi atunci el redactă o plângere, pe care o trimise administraţiei cantonale din Chur şi prin care declară că Valzeina ar fi încetăţenit sub împrejurări suspecte câţiva jidani şi că cere să se facă o anchetă.

Proaspeţii încetăţeniţi au fost invitaţi în consecinţă să aducă probe despre originea lor, dovedind că se trag dela argatul Walli, respective să arate legăturile istorice cu castelul Löwenberg. Natural această invitaţie a rămas fără răspuns.

Cu regret şi cu durere comuna Valzeina a fost nevoită să întoarcă banii, cei 150000 franci. Jidanilor li s'a retras cetăţenia elveţiană, iar avocatul Zürn a fost condamnat la 10 luni închisoare.

Cazul acesta al unei fraude de încetăţenire tipic jidoveşti are partea sa bună prin faptul că a fost descoperit. De câte ori însă, atât în Elveţia cât şi în alte ţări, jidanii au dobândit cu trucuri asemănătoare cetăţenia ţarii respective, fără ca aceasta să fi fost descoperit? In ce priveşte Elveţia, a mai rămas deschisă numai întrebarea, dece nici fraţii jidani Wallach şi nici jidanul Löwenberg nu au fost până acum pedepsiţi?

(Serviciul-Mondial)

Jidanii din România agită subversiv împotriva statului român.

Guvernul român a făcut constatarea că în ultima vreme jidanii din România desfăşoară o subversivă activitate de agitaţie şi uneltire împotriva regimului nou din România, cât şi împotriva colaborării germano-române. La unul dintre ultimele consilii de miniştri, Ministrul de Interne a anunţat arestarea a 47 agitatori propagandişti jidani, cari făcuseră încercarea zădarnică de a provoca turburări în ţară. Afară de aceasta poliţia din Bucureşti a arestat o bandă de 11 jidani şi jidance, cari răspândiseră manifeste îndreptate împotriva statului român. In faţa tribunalului militar al Corpului V armată din Craiova, au fost condamnaţi mai departe între 12—14 Decemvrie 1940 29 jidani originari din Transilvania, cari desfăşuraseră o activitate subversivă.

Ministrul de Interne constată în Consiliul de Miniştri, că dintre cele 141 persoane, cari fuseseră arestate în ultima vreme în ţara întreagă, numai 16 erau români de origină, 5 aparţinând diferitelor minorităţi, iar 120 fiind jidani.

Din aceste constatări ale Ministrului de Interne român reese, că jidanii sunt şi activează ca cei mai mari duşmani ai noului stat român.

Propaganda subversivă de agitaţie şi uneltire a jidanilor din România împotriva statului român arată odată în plus, că jidanii urmăresc unica ţintă, de a provoca turburări. O ţară pacificată, cu o conducere independentă şi legată de interesele poporului, este insuportabilă pentru jidani, deoarece într'o astfel de ţară uneltirile lor subversive şi manipulaţiile lor frauduloase imediat sunt descoperite şi zădărnicite. Antr'un stat, în care conducerea statului îşi apără poporul împotriva exploatării jidoveşti, jidanii nu au viitor. Paraziţii jidani nu se pot desvolta în libertate decât într'un stat împărţit în multe partide politice, într'un stat "democratic", unde se pot îmbogăţi în scurt timp cu tot felul de corupţii, înşelăciuni şi transacţiuni financiare întunecate sau manipulaţiuni veroase, toate pe spinarea populaţiei locului.

Statul român îşi dă seamă cât de periculoşi sunt jidanii. De aceea el se străduieşte să înlăture influenţa jidanilor asupra vieţii publice a României, zdrobind în primul rând puterea lor economică. In direcţia aceasta statul român va merge fără compromise până la capăt. Propaganda de agitaţie şi uneltire subversivă a jidanilor, este dinainte condamnată la eşec, căci în România jidanii au pierdut odată pentru totdeauna partida, la fel cum au pierdut-o şi în Germania, Italia şi alte state europene. Aceasta este realitatea, chiar dacă jidanii se pare că nu vor să o înţeleagă.

(Serviciul-Mondial)

Jidanii din Olanda obligaţi să facă declaraţii.

Se ştie că din cauza ţinutei filosemite a guvernului olandez, de câţiva ani Olanda a fost o ţară favorită a emigranţilor jidani din Germania. In cele mai multe cazuri, emigranţii jidani primeau după scurt timp cetăţenia olandeză. Deoarece şi de altfel Olanda era complect jidovită, influenţa jidovească asupra vieţii publice a ţării crescu din cauza afluenţei jidanilor emigranţi până la un grad insuportabil. A fost deci necesar, că jidanii aflători în Olanda să fie dela început supuşi unui sever control.

Din motivul acesta comisarul Reichului pentru teritoriile ocupate olandeze, Ministrul Seyss-Inquardt a emis o ordonanţă prin care toate persoanele

jidovești sau semijidovești sunt obligate să se declare. Ordonanța a intrat în vigoare pe data de 24 Ianuarie 1941. Declarațile urmează să se depună până în patru săptămâni după intrarea în vigoare a ordonanței. La Amsterdam termenul este de 10 săptămâni. Cine din vină proprie omite să facă declarația, este condamnat la închisoare până la 5 ani. In cazuri speciale se poate confisca și averea respectivului.

Aceste severe măsuri de control împotriva jidanilor nu se pot decât saluta deoarece în modul acesta li se ia jidanilor posibilitatea de a activa neidentificați împotriva intereselor statului.

(Serviciul-Mondial)

— 7 —

Interzis pentru jidani!

Este îmbucurător faptul că și în Olanda s'a procedat la eliminarea treptată a jidanilor din viața publică a țării. Acum câteva luni se puteau observa în hoteluri și restaurante mai mici inscripții: "Interzis pentru jidani!" Deasemenea existau numeroase magazine, cari refuzau să vândă jidanilor mărfurile lor.

De curând un mare număr de restaurante olandeze au interzis la rândul lor accesul jidanilor în localuri. Afară de aceasta întreprinderile acestea au concediat și pe funcționarii lor jidani. Astăzi se află inscripții cu "Interzis pentru jidani!" în cele mai mari localuri, cum ar fi Lido, American-Hotel, Savoy-Bar, Spinnewiel, Caramella, Le Berry, Cafeteria, De Bock, Caliente, Hotel Krasnopolsky, Rembrandt-Keller și multe altele.

Nici la cinematografe jidanii nu mai au acces. Se constatase, că folosind întunericul din timpul reprezentațiilor, jidanii se dedau la propagandă de agitație împotriva statului, provocând turburări, astfel că decurgerea ordonată a programului era compromisă. In interesul cinematografelor și al vizitatorilor lor, "Nederlandsche Bioscoop Bond" s'a văzut deci nevoit să interzică, cu efect imediat, accesul jidanilor la toate cinematografele din Olanda.

Să sperăm că izolarea jidanilor din viața publică a Olandei va deveni în curând generală, căci nu se poate cere dela creștini să stea la aceeaș masă cu jidanii.

(Serviciul-Mondial)

— 8 —

Purificarea de jidani a ziarului "Pester Lloyd".

Redactorul principal al celui mai mare ziar unguresc, scris în limba germană anume "Pester Lloyd", Georg von Ottlik, declară în fața parlamentului ungar, privitor la purificarea de jidani a ziarului său, următoarele:

Incepând cu 1. Ianuarie 1941 nu vor mai ocupa colaboratori jidani posturi importante sau de conducător de secție. O parte dintre jidani a fost eliminată din birourile ziarului, restul va pleca în prima jumătate a anului curent. S'au denunțat toate contractele funcționarilor jidani dela administrație sau tipografie.

Ziariștii jidani dela Budapesta pierd deci acum una din pozițiile lor principale. Cu aceasta notăm un îmbucurător regres al influenței jidanilor din Ungaria.

— 9 —

In Suedia s'a cerut interzicerea căsătoriilor fictive cu jidani.

Se știe că în ultimii ani, un puternic curent de emigranți jidani s'a revărsat asupra Suediei. Natural jidanii aceștia au produs în cel mai scurt timp supărare în rândurile poporului suedez. Reacțiunea a fost un antisemitism din ce în ce mai puternic în Suedia întreagă. Acum se depun străduințe pentru a opri complect întrarea în Suedia a unor noui emigranți. Cercuri largi ale populației suedeze cer din ce în ce mai insistent interzicerea prin lege a nouilor imigrări de jidani, ba mai mult, se cere și expulzarea tuturor jidanilor imigrați în anii din urmă. Deasemenea s'a luat acum în discuție și problema căsătoriilor fictive, cu cari se comiseseră în ultima vreme foarte numeroase abuzuri. Astfel s'a cerut să se interzică deasemenea prin lege contractarea căsătoriilor fictive.

In ultimii ani, pentru a dobândi cetățenia suedeză, în numeroase cazuri jidance contractau căsătorii fictive cu suedezi, plătindu-le pentru această înșelăciune anumite sume de bani. După contractarea căsătoriei, cei doi parteneri se despărțiau pentru a nu se mai revedea nicicând, iar jidanca avea de acum încolo un nume frumos suedez și în plus și cetățenia suedeză.

Cunoscutul ziar suedez "Aftonbladet" a luat în discuție problema aceasta, supunând-o opiniei publice. Ziarul declară că pentru a contracta căsătorii fictive, jidancele plătesc sume între 2000 până la 5000 coroane suedeze. Ziarul atrage atenția autorităților asupra acestei importante probleme, cerând o schimbare a legilor, prin care să se zădărnicească pentru viitor contractarea de căsătorii fictive.

Să sperăm că în curând poporul suedez va reuși să impună legea dorită de protecție împotriva jidanilor. Suedia este una dintre puținele țări europene, care încă nu a luat măsuri împotriva jidanilor. Este deci timpul suprem, dacă Suedia nu vrea să piardă conexul cu timpul nou.

(Serviciul-Mondial)

— 10 —

Jidanii îl sărbătoresc pe Churchill ca pe eliberatorul lor.

In sinagogile dela New York, rabinii diferitelor comunități israelite au început să se roage pentru Winston Churchill, pentru care nu au decât cuvinte de laudă. Astfel au născocit pentru el porecla unui "nou Iuda Maccabeul", care, dupăcum se știe, a condus în secolul II-lea înainte de Christos, răscoala jidanilor împotriva Siriei.

Churchill de sigur va fi mândru de faptul, că jidanii americani îl sărbătoresc ca pe eliberatorul lor. In ce ne privește, avem toată convingerea, că și un păcătos bătrân cum este Winston Churchill stă azi la îndoială, dacă într'adevăr va mai apuca să treacă în faptă acțiunea sa de eliberare a jidanilor. Fapt este, că optimismul Primministrului britanic a făcut de câtva timp loc unui pesimism din ce în ce mai mare.

In orice caz însă rabinii din New York au dovedit cu atitudinea lor odată în plus, că Winston Churchill luptă în primul rând pentru interesele jidanilor.

(Serviciul-Mondial)